

บทที่ 1

บทนำ

สตรีกับความงาม เป็นของคู่กันมาช้านาน หนึ่งในความงามทลายประการอันเป็นสิ่งที่พึงประทานของสตรีโดยทั่วไป ก็คือ การมีสรีระรูปกายที่ได้สัดส่วนชัวนนอง ด้วย เหตุนี้จึงมีผลิตภัณฑ์ทลายชนิดเกิดขึ้นในท้องตลาด เพื่อสนองความต้องการเหล่านี้ เสื้อยกทรงก็เป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อทะนุถนอมความงามให้แก่ทรวงอกของสตรี ตั้งแต่เริ่มเข้าสู่วัยสาวเป็นต้นไป โดยจะทำหน้าที่ช่วยประคบประคองให้ทรวงอกเดินได้ขึ้นอย่างลุกส่วน และ เป็นธรรมชาติมากที่สุด และช่วยป้องกันไข่ให้ทรวงอกเสียรูปทรงไปก่อนเวลาอันสมควร นอกจากอรรถประโยชน์ในการเสริมสร้างความงามงานให้แก่สรีระดังกล่าว เสื้อยกทรงยังช่วยให้สตรีเกิดความคล่องตัวในการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนช่วยให้เกิดความมั่นใจในเวลาทำการ ทำการเต้นรำในบางจังหวะได้อีกด้วย จากอรรถประโยชน์หลักทั้ง 2 ประการ ดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผลิตภัณฑ์เสื้อยกทรงกล้ายมา เป็นสิ่งจำเป็นแก่การสวมใส่ของสตรีไปในที่สุด

ถึงแม้ว่าเสื้อยกทรงจะ เป็นสินค้าจำเป็นที่สตรีจะต้องสวมใส่อยู่แล้วก็ตาม นักการตลาดก็มิได้หยุดยั้งอยู่แต่เพียงการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานให้แก่ผู้บริโภคเท่านั้น แต่ได้พยายามสร้างความพอใจส่วนเพิ่มในรูปแบบต่าง ๆ ให้แก่ผู้บริโภคอยู่ตลอดเวลา อย่าง เช่น ในด้านดีไซน์ภัณฑ์ ก็มีการพัฒนาด้านรูปแบบ ขนาด และสีลันใหม่ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และแนวทางแฟชั่นที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นต้น ในด้านระดับราคา นักการตลาดก็พยายามกำหนดให้มีทลายระดับให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อได้ตามความพอใจและความอำนวยของตน ในด้านการจัดจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค ก็มีทั้งการวางขายปลีกตามห้างร้านทั่วไป และบางที่ห้ามพนักงานออกใบหมายโดยตรงถึงตัวผู้บริโภค นอกจากนี้ยังมีโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ มีการส่งเสริมการขายทลายรูปแบบด้วยกัน เช่น การลดราคา แจกแ套餐สินค้า การบริการให้คำปรึกษาแนะนำความรู้เกี่ยวกับการซื้อการใช้เสื้อยกทรง เป็นต้น ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เป็นการมองทางฝ่ายผู้ผลิต หรือฝ่ายนักการตลาดในการทุ่มเทความพยายามเพื่อการสร้างความพอใจให้เกิดแก่ผู้บริโภคมากที่สุด โดยมุ่งหวังว่า เมื่อผู้บริโภคเกิดความพอใจในผลิตภัณฑ์เสื้อยกทรงของตนแล้วก็จะกล้ายเป็นลูกค้าที่ติดต่อไป

จากการสังเกตเห็นความพยายามด่าง ๆ ของนักการตลาดดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้เขียนเกิดความสนใจครั้งว่า ความพยายามเหล่านี้ได้รับการตอบสนองจากผู้บริโภคอย่างไร แต่การศึกษาถึงผู้บริโภคกลุ่มในตลาดนั้นทำได้ยาก เพราะมีข้อมูลทางด้านเวลา และทุนทรัพย์ ดังนั้นในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้เขียนจึงได้บุ่งศึกษาถึงทัศนคติของผู้บริโภคเฉพาะกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีต่อตัวผลิตภัณฑ์ระดับราคา ช่องทางการจำหน่าย และการส่งเสริมการจำหน่ายของผลิตภัณฑ์เสื้อ羽กร Wong ตลอดจนศึกษาปัจจัยด่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสื้อยกทรงของผู้บริโภคกลุ่มนี้ด้วย ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นสมมุติฐานที่ย้อนกลับจากผู้บริโภคไปสู่ผู้ผลิต และนักการตลาด ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพิจารณากลยุทธ์ทางการตลาดที่เหมาะสมสำหรับผลิตภัณฑ์เสื้อยกทรง ต่อไปได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้บริโภคกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อส่วนผสมทางการตลาดของผลิตภัณฑ์เสื้อยกทรง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสื้อยกทรงของผู้บริโภค กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเสนอแนวทางในการปรับปรุงส่วนผสมทางการตลาดของผลิตภัณฑ์เสื้อยกทรง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริโภคกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ เห็นว่า ผลิตภัณฑ์เสื้อยกทรงที่มีราคาแพงจะมีคุณภาพดี
2. สื่อโฆษณาที่เข้าถึงผู้บริโภคกลุ่มนี้มากที่สุดคือ โทรทัศน์
3. ปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อเสื้อยกทรงของผู้บริโภคกลุ่มนี้ คือ ตราย์ห้อของผลิตภัณฑ์

ขอบ เขตการวิจัย

การวิจัยของวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ทัศนคติของผู้บริโภคกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

1. ขอบเขต เนื้อหาที่ทำการศึกษา

คำว่า “ทัศนคติ” ใน การศึกษาจะหมายถึงระดับของความคิด ความเชื่อ อุปนิสัย และสิ่งจูงใจของผู้บริโภคกลุ่มนักศึกษาที่มีต่อส่วนผสมทางการตลาดอันได้แก่ ตัวผลิตภัณฑ์ เสื้อยกทรง ระดับราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการจำหน่าย

คำว่า “ผลิตภัณฑ์เสื้อยกทรง” หมายถึง เสื้อหรือผ้าที่ใช้สวมทรวงอก เพื่อยกทรงผู้หญิง เท่านั้น โดยไม่ได้รวมถึงเสื้อคลุมกระเช้าหรือเสื้อบังทรงของสตรีแต่อย่างใด

2. ขอบเขตของพื้นที่ที่ทำการศึกษา ได้กำหนดพื้นที่เพื่อทำการสำรวจเฉพาะในสถาบันการศึกษาที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย และตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น ระยะเวลาในการสำรวจคือ ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2528

3. ประชากรที่ทำการศึกษาในที่นี้คือ นักศึกษา เพศหญิงทั้งหมดที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2528 ของมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 11 สถาบัน ได้แก่

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. มหาวิทยาลัยหัตถศิลป์
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - วิทยาลัยประสานมิตร
 - วิทยาเขตปทุมธานี
 - วิทยาเขตบางเขน
 - วิทยาเขตพหลศึกษา

7. มหาวิทยาลัยศิลปากร
8. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 - วิทยาเขตคลองกระษัง
 - วิทยาเขตพะนัง เนื้อ
 - วิทยาเขตธนบุรี
9. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
10. มหาวิทยาลัยธุรกิจมหิดล
11. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2. การสำรวจและการสุ่มตัวอย่าง

ทำการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม โดยกระจายไปยังผู้บริโภคกลุ่มนักศึกษาตามคณะ และชั้นปีต่าง ๆ ให้มากที่สุด และในการสุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญได้เลือกมหาวิทยาลัยที่เป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดจำนวน 9 สถาบัน ได้แก่

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. มหาวิทยาลัยมหิดล
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสาณมิตร และวิทยาเขตบางเขน
7. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
8. มหาวิทยาลัยธุรกิจมหิดล
9. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

(สำหรับมหาวิทยาลัยศิลปากร และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้านั้น ผู้เชี่ยวชาญไม่ได้เลือกเป็นตัวอย่างในครั้งนี้เนื่องจาก เป็นสถาบันที่มีนักศึกษาหญิงน้อยมาก เมื่อเทียบกับสถาบันการ-

ศึกษาอื่น ๆ)

นอกจากนี้ผู้เขียนได้กำหนดตัวอย่าง 540 ตัวอย่าง โดยทำการแจกแบบสอบถามจำนวน 70 ชุด สำหรับแหล่งสถาบัน เมื่อเก็บได้ครบจำนวนแล้วจะคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ที่สุด 60 ชุด เท่านั้น ทำเช่นนี้ทั้ง 9 สถาบัน รวมแล้วจึงได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์จำนวน 540 ชุด ตามเป้าหมาย

3. การประมวลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รวบรวมแบบสอบถามใช้การประมวลด้วยมือ โดยวิธีแจงนับ (Tallying) และน้ำหนาสูปผลในตาราง(Tabulation) จากนั้นจึงวิเคราะห์ผลที่ได้โดยใช้หลักวิธีการคัดเทียบเป็นร้อยละ และวิธีทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วย Chi-square ประกอบกันกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเบื้องต้น และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมขณะทำการสำรวจ ผลลัพธ์ได้นำเอาข้อมูลที่ได้จากเอกสารต่าง ๆ ที่ค้นคว้ามาช่วยในการวิเคราะห์ด้วย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงทัศนคติของผู้บริโภคกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อยกทรง
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสื้อยกทรงของผู้บริโภคกลุ่มนี้
3. ได้แนวทางสำหรับพิจารณาปรับปรุงส่วนผสมทางการตลาดของผลิตภัณฑ์เสื้อยกทรงให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มนี้มากยิ่งขึ้น

คำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ทัศนคติ¹

หมายถึง ระบบที่แสดงความคิด ความเชื่อ อุปนิสัย และสิ่งใดๆ กับสิ่งที่เกี่ยวข้องกันสั่งได้สิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

ผู้บริโภคกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย

ศศิริที่ใช้หรือสนใจผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าที่เป็นประจำ และมีสถานภาพ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแห่งใดแห่งหนึ่ง ประจำปีการศึกษา 2528

ส่วนผสมทางการตลาด²

หมายถึง การผสมที่เข้ากันได้อย่างดี เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ของกระบวนการราคา การส่งเสริมการขาย ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขาย และระบบการจัดจำหน่าย ซึ่งได้มีการจัดต่อแบบ เพื่อใช้สำหรับการเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคที่ต้องการ

เสื้อผ้า³

เสื้อหรือผ้าที่ห่วงผูกทึบ

¹ ลงชี้ย ลันดิวช์ “พฤติกรรมผู้บริโภค”
² ลงชี้ย ลันดิวช์ “การตลาดสำหรับนักบริหาร”
³ ที่มา : พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493